

Lovas István - Na és egy kis Ukrajna Mexikóban?

2014 március 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nehéz elfelejteni azt az él?ben folyó élénk vitát, amelyet 1990 augusztusában a Televisa, Mexikó közzszolgálati televíziója sugárzott a perui Mario Vargas Llosa író és a mexikói költ?-diplomata Octavio Paz között a mexikói politikai rendszerr?l.

SZABAD ELLENVÉLEMÉNYT IS MONDANI A NYUGATI MONOTÓNIA SIVATAGÁBAN?

„A Nyugat a világot nem eszméi vagy értékei felsőbbrendűségével vagy vallásával győzte le, hanem a szervezett erőszak alkalmazásával. A nyugatiak gyakran elfelejtik ezt a tényt, a nem nyugatiak soha.”

Samuel P. Huntington

„Új tőzkehit szít a tőkés nyugat,
Új háborúra uszít, bujtogat.”

(A Békétábor legyőzhetetlen című mozgalmi csaszutka kezdő sorai, a klubrádiós „újságírók” szakmai virágkorából)

A vitát Enrique Krauze, nemzetközileg ismert történész-esszéíró moderálta. (Vargas Llosa 2010-ben, Paz az említett vita évében kapta irodalmi Nobel-díját.) A stúdióban mexikói népi hímzésű, guayabera ingben ülő Paz azt a véleményét hangoztatta, hogy a mexikói politikai rendszert „hegemon pártrendszernek” kellene nevezni, utalva arra, hogy az országot hosszú évtizedeken át a meglehetősen ellentmondásos nevet kapott Intézményes Forradalmi Párt vezeti, miközben a választásokon más párt nem tud „hozzáférti” a győzelemhez. Krauze erre azt vetette közbe, hogy a maga részéről a mexikói politikai rendszert inkább nevezné „dictablandának”. A „dictablanda” szójáték. A „dictadura” spanyol szó diktatúrát jelent úgy, hogy a „dura” jelentése „kemény”, míg a „blanda” megfelelje a „puha”. A „dictablanda” (puha diktatúra) fogalom attól kezdve nagy karriert futott be a népes és gyönyörű országban, ahol azt még ma is sokszor használják a fennálló rendszerre.

Hogy mennyire jogosan, azt mutatja a Freedom House-nak a tavalyi évről készült rangsorolása is, amelyben Mexikó továbbra is a „részben szabad” országok kategóriájában maradt. Annak ellenére, hogy az amerikai szervezet igazán nem ellenséges az Amerikai-barát mexikói kormánnyal szemben. Vagyis Mexikó éppen úgy „részben szabad” ország, mint – ugyancsak a washingtoni Freedom House szerint – Ukrajna az erőszakkal megdöntött Janukovics elnök idején. És mindkettő demokrácia, ahol bizonyos korlátokkal érvényesülnek a politikai- és polgárjogok.

Az alábbiakban azt a kérdést kívánom feltenni, hogy mit szólna az ukrainai államcsínyt teljes mellszélességgel támogató Nyugat akkor, ha ehhez hasonlóra az Egyesült Államokkal határos Mexikóban került volna sor. Tétélezzük fel, hogy az orosz kormány elhatározza, pontosan annyit, öt milliárd amerikai dollárt költ arra, hogy megdöntse a mai mexikói Nieto-kormányt, mint tette azt az amerikai kormány – Victoria Nuland Európáért és Eurázsiaért felelős amerikai államtitkár saját bevallása szerint - az ukrán rendszer megdöntésének előkészítésére.

Tenné ezt Moszkva azért, mert a mexikói kormány egyrészt nem lenne eléggé egyháztisztel? és konzervatív számára, másrészt pedig, szintén megítélése szerint, nem élvezi azon mexikóiak támogatását, akiknek nagyon nem tetszik a 2012-ben demokratikusan megválasztott Enrique Peña Nieto elnök – az Intézményes Forradalmi Párt tagja - kormánya és rendszere. Tetézve ezt azzal, hogy – mint a brit Guardian a 2012-es mexikói választáskor megírta – a közszolgálati Televisa állomás cinkelt lapokkal játszott Nieto gy?zelme érdekében. Azt már csak félve merjük leírni, hogy Moszkva hátsó szándéka a mexikói földön felállítandó, Washingtonra és New Yorkra irányított rakéták lenne középtávú stratégiai elgondolása jegyében.

A moszkvai pénzen táplált mexikói nem kormányzati szervezetek azután hozzálátnának a munkához, míg végül sikerülne nekik annyira feltüzelniük a feltétlen Amerika-barát Nieto-kormányt ellenz?ket, hogy azok tízezrével vonulnának Mexikóváros központi terére, a csodás Zocalóra, más néven az Alkotmány-térre, az ott álló kormányzati Nemzeti Palota elé. A tüntet?k autógumik égetésével és k?hajigálással kezdenék, majd nekilátnának a komolyabb munkának. Épületek felgyújtásához vagy elfoglalásához és ahhoz – mint ahogyan az egy lehallgatott telefonbeszélgetésb?l kiderül -, hogy a térre néz?, Amerikai egyik legrégebbi római katolikus székesegyháza, a Mária Mennybemenetele Katedrálisnak az egyik tornyából ellenzéki orvlövészek terítenének le rend?röket és ellenzékieket egyaránt, a z?rzavar fokozása érdekében. Miközben a Nemzeti Palotát ostromlók szabadidejükben felgyújtánának néhány mexikóvárosi zsinagógát arra számítva, hogy népszerűségüket ezzel növelik az ellenzék körében. Ez alatt orosz politikusok buzdítanak az ostromló tömeget. Hajmereszt? forgatókönyv, ugye?

Hát hogy is merne egy kívülálló hatalom még gondolni is arra, hogy az amerikaiak Monroe-doktrínáját megsértve beleavatkozzon a nyugati félteke bármely országának belügyeibe? Nem is beszélve az Egyesült Államokkal határos Mexikóról?

De folytassuk abszurd gondolatmenetünket. A lázadók harca a fennálló, demokratikusan megválasztott Nieto-kormánnyal szemben sikerre vezetne. Enrique Peña Nieto elnöknek pedig éppen hogy sikerülne elszelelnie az országból és Miami-ban landolnia, ahol bejelentené, nem tekinti legitimnek a lázadók által megválasztott elnököt, Lopez Lopaz Bumburfiát.

E közben az USA-val határos Baja California Szabad és Szuverén Állam (Estado Libre y Soberano de Baja California) fellázadna az ellen, ami az országban történik, és bejelentené, hogy ripsz-ropsz népszavazást tart, mert inkább tartozna az Egyesült Államokhoz. Mely lépést Moszkva a nemzetközi joggal ellentétesnek bélyegezné, miközben Washington, Berlin, Párizs és Brüsszel tapsviharok közepette támogatná a "bátor" és "demokratikus" döntést. Ezalatt az orosz sajtóban spekulatív cikkek jelennének meg arról, hogy mi lenne, ha Mexikó csatlakozna a 2001-ben alapított Sanghái Együttm?ködési Szevezethez, ami politikai, gazdasági és katonai integrációt jelentene a messze távoli entitással.

Folytassuk?

Nem tesszük. Inkább olvasóinkra bízunk, hogy gondolják végig, miként reagálna mindegyik az Egyesült Államok, a NATO, az Európai Unió és a nyugati hatalmak általában. És miután végiggondolták, tegyék fel a kérdést: Vlagyimir Putyin orosz elnök helyében miként cselekednének az Egyesült Államok, az Európai Unió és a nyugati hatalmak által szított ukrajnai államcsíny nyomán? A válaszokat "Megértem Putyint" jelszóval szíveskedjenek a washingtoni Fehér Házba, valamint a brüsszeli EU- és NATO-központba küldeni.

Lovas István

forrás: Lovas István facebook oldala

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló